

mod disse de lavest lønnede af alle Lærere. Jeg skal ikke komme ind paa at anstille Betragtninger over, hvorvidt deres Arbejde i Skolens Tjeneste er mer eller mindre godt. Der er jo somme, der anse det for mindre heldigt og mene, at vi skulle se at komme bort fra denne Institution. Jeg tror nu ikke, det er Tilfældet; men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg tror, at disse Lærere med god Tillid og Tryghed kunne lægge det over til Befolkningen, hvordan den vil dømme om denne Sag. Men Forholdet er i hvert Tilfælde det, at de faa den allerdaarligste Løn for deres Arbejde. De have lige saa mange Timer som de andre Lærere. Ja, de have ikke alene lige saa mange Timer; thi havde de kun det, var der ikke meget at sige i den Retning; det vil nærmest høre hjemme under Omtalen af en senere Ændring under Nr. 23. Men jeg synes dog, jeg her er mere tilbøjelig til at følge Mindretallet end Flertallet. Efter den højtærede Ministers Udtalelser haaber jeg dog, der her kan ske en Forandring mellem anden og tredie Behandling. (Afbrydelse af *Ordføreren* [Jensen-Knudstrup]). Ja, den ærede Ordfører nikker. Det er jo ogsaa en Betyggelse for, at der kan ske noget i den Retning, at man mellem anden og tredie Behandling kan komme tilbage dertil.

Der er i Ændringsforslag Nr. 18 a. stillet et Alderstillæg paa 200 Kr. i Udsigt til de virkelige Lærere, naar disse have gjort Tjeneste i Skolen i 20 Aar. Det faa Forskolelærerne ikke. Jeg synes, der kunde være nogen Rimelighed i, at man muligvis gav dem et Tillæg, f. Eks. naar de havde været i Skolens Tjeneste i 20 Aar, og jeg skal sige hvorfor. Det er ikke saaledes, at jeg vil forsøge at udmaale, hvad deres Lærergerning er værd eller ikke. Det skal jeg ikke komme ind paa. Men naar de vedvarende have arbejdet i Skolens Tjeneste, indtil de enten ere opslidte eller ifølge deres Alder maa gaa ud af Tjenesten, vilde disse Alderstillæg, disse Ekstraalderstillæg til de andre, om man saa vil kalde dem, ogsaa for Forskolelærerne betyde en ikke liden Del for deres Pension. Hvordan man end vil bedømme deres Lærergerning i Forhold til de andres, kunne vi dog vel alle være enige om een Ting: at naar de først ere udslidte i Skolens Tjeneste, koster det dem paa deres gamle Dage lige meget at leve, enten de have været Forskolelærere eller virkelige Lærere. Jeg synes, der kunde være Anledning til

at tage i Betragtning, om de ikke som de andre kunde faa et saadant Alderstillæg i deres høje Alder. Det vilde nemlig bidrage til, at deres Pension kunde blive nok saa stor. Thi efter de i Forslaget og de dertil hørende Ændringer normerede Lønninger vil en Lærerinde i Folkeskolen, naar hun gaar af med fuld Pension, kunne faa 1,020 Kr., medens en lige saa veltjent Forskolelærerinde, der f. Eks. gaar af ifølge Sygdom, kun vil faa akkurat det halve, nemlig 510 Kr. Der vilde det være en væsentlig Fordel for hende, om hun havde en saadan lille Tilgift i Alderstillæget. Det vil jeg bede Udvalget og Ministeren om at tage under Overvejelse mellem anden og tredie Behandling.

J. Nielsen: Jeg vil begynde med en Erkendelse af det dygtige og grundige Arbejde, Udvalget har gjort her gennem alle disse mange Ændringsforslag. Efter samstemmende Erklæringer fra Udvalgets Medlemmer har der i Udvalget fundet et ualmindelig godt Samarbejde Sted, hvad ogsaa Ændringsforslagene bære Vidnesbyrd om, idet de somme Steder have samlet hele Udvalget og ellers et temmelig stort Flertal. Efter at man nu har hørt den højtærede Minister fuldt ud slutte sig til alle Udvalgets og Flertallets Indstillinger, kan der selvfølgelig ikke være nogen Tvivl om, hvad der bliver vedtaget her i Tinget. Desuagtet er der adskillige Punkter, der ikke falde sammen med mine personlige Anskuelser om de Ting. Jeg kunde for saa vidt godt have indskrænket mig til at tage mit Forbehold ved Afstemningen over de enkelte Nummere og enten undlade at stemme, hvor jeg ikke mener at turde stemme for, eller at stemme imod, hvor jeg mener, det er det rigtigste. Men da jeg nu er bleven indtegnet, vil jeg alligevel gøre nogle faa Bemærkninger for at fremsætte de afvigende Anskuelser, jeg har paa enkelte Punkter.

Lige fra det Tidspunkt, da vi begyndte i 1895-96 at forhandle om en Reform af Skoleloven og til vi fik en saadan gennemført i 1899, har det været mit Princip, at vi skulle søge efter at udjævne Forskellen mellem Begyndelseslønningerne hele Landet over, følge det Princip, som vi jo ogsaa ere i Færd med at gennemføre ved alle andre Lønningslovsforslag, som nu ligge for, at det samme Arbejde betales med den samme Løn. Det har man imidlertid ikke gjort, hverken i det oprindelige Forslag eller i Udvalgets Ændringsforslag. For-